

ת"פ 6200/07 - מדינת ישראל נגד ערן גביש

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 6200-07-12 מדינת ישראל נ' גביש
ת"פ 31534-12-12 מדינת ישראל נ' גביש

בפני כב' השופטת נואה בכור
מדינת ישראל
מאשימה
נגד
ערן גביש
נאשם

החלטה

1. **בנוגד הנאשם כתוב האישום מתוקן בשנית המוכיח לו עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (2 אישומים); הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק; העלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק (2 אישומים); שימוש בכוח או באיזומים למניעת מעצר לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח משולב], תשכ"ט-1969; ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק, לפי המפורט בו.**

2 כתבי האישום שבכורתת נדונו במאוחד, כה轺לתת כב' השופט קרשן מיום 13.12.9. - בה גם הורה לתביעה להגיש כתוב אישום מתוקן תוך 7 ימים.

ביום 17.12.13 תוקן כתוב האישום לראשונה והוגש בת.פ. 13-07-6200, וביום 13.12.13 - תוקן בשנית, כנ"ל.

2. **בمعנה לכתב האישום, כפר הנאשם במייחס לו, וכן העלה מספר טענות מקדמיות.**

טענות הצדדים כפי שהוגשו לבית המשפט עליה כי המאשימה נערתה לבקשת הנאשם למחוק את האישום השלישי בכתב האישום המתוקן בשנית (סעיף 1 לtagובת המאשימה בגין העלבת עובד ציבור), כמו גם את עבירת העלבת עובד ציבור באישום השני (סעיף 2 לtagובת המאשימה).

3. **לטענת הנאשם, יש לבטל את האישום השלישי בכתב האישום המתוקן בהתאם סעיף 149(3) לחסד"פ, לפיו קיימם פגם ופסול בכתב האישום הוואיל ולא נחקר על האמור באישום זה.**

כמו כן נטען כי בהתאם לסעיף 149(4) לחסד" פ אין בעובדות המתוירות בכתב האישום כדי להוות עבירה, הויל וחברי "שירות ביטחון" של עיריית הוד השרון אינם בבחינת "עובד ציבור" כהגדרתם בחוק ובפסיקתנו כי אם עובדי חברת שמירה ללא כל מעמד או סמכות חוקית, דוגמת שוטרים, מתנדבי משמר אזרחי ופקחים עירוניים.

בנוסף, בכל הנוגע לשוטרת- הרוי שהפסיקת קובעת כי על מנת שתתגבש **עבירת העלבת עובד ציבור** יש צורך בבדיקה התוכני - לפיו השוטרת יჩסה ממשמעות לתוכן הבלוי של שיכור, ומבחן הסתברותי- לפיו לא קיימת הסתברות ממשית שהדברים יפגעו בתפקיד הרשות- הינו משטרת ישראל- בהתאם לערכו עליון בא להגן הסעיף.

לאור האמור הרוי **שתקיפת עובדי ציבור** אינה מתקיימת מקום בו מדובר בסידי הביטחון שאינם עובדי ציבור, והעלבה אינה מתקיימת מבחינה עובדתית.

בכל הנוגע לעבירה **ההפרה החוקית** - הרוי שעובדות האישום אין מגנות עבירה, הויל ומדובר בעזיבת הקהילה הטיפולית ומעבר למעבר בית בתחום ציבורית, בתנאי המקום - הויל וצוות הקהילה התיר את יציאתו וסיפק לו דמי נסיעה בתחום הציבורית לבתו, באופן שאינו מהו עבירה.

השהיה במעצר בית נעשתה בהתאם להחלטות הקודמות, ואי בהירות בהחלטתו של כב' הש' גדור, שייתכן שנבעה משרשור הבקשות והתגובה, אינה יכולה לפעול לחובת הנאשם.

הנתם כופר כי התקיים דין ביום 30.10.12 בת"מ 12-6219-07-0 בדת' אלא ניתנה החלטה של הש' גדור בבקשת שירות המבחן שלא במעמד הצדדים.

לחילתה זו חלק נוסף לפיו "בעת חופשה מהמוסד ישנה במעצר בית כאמור בהחלטות הקודמות".

בהחלטה קודמת מיום 10.9.12 הוספה חלופה למעצר בית של "מעצר בתנאי המקום" בקהילה טיפולית- כך שההחלטות הקודמות אפשרו שתי חלופות- קהילה טיפולית או מעצר בית.

הgam שהנתם רצה לעזוב והצאות המליך לו להישאר, הרוי שלאחר שיחת עם הצוות - עמד על רצונו לעזוב, וקיבל את אישור הצוות - שאפשר לו ליצאת פיזית, אף ציד אותו בכספי הנדרש לנסעה בתחום הציבורית לבתו, כפי שהוא במקום שימושו מבקש לעזוב.

הנתם נסע לשירות לבתו שם שהוא במעצר בית מלא ובפיקוח, עד לדין בעניינו.

לעומת זאת טוענת **המאשימה** כי אין לבטל את האישום השלישי, הויל והנתם נחקר בגיןו, אולם **تمחק את סעיף האישום לאור טענת הנאשם**.

החובה לחקור את הנאשם ולקבל את גרטתו היא חובה כללית, ואין חובה להזהירו בכל אחד ואחד מסעיפי האישום.

כמו כן חובתו של הנאשם להתמודד עם הראות הינה עדותו בבית המשפט, כאשר העובדה כי לא נחקר על אישום מסוים יכולה להשיליך על ההסבר שנייתן לראשונה מעלה דוכן העדים, אך לא לפסול את הנאשם.

בנוסף, יש לבחון כל מקרה לגופו ולראות עד כמה פגמה העדר האזהרה ביכולתו של הנאשם להתגונן. במקרה זה- אין פגעה ממשית בהגנת הנאשם עד כדי עיות דין, אלא טעונה כללית בלבד.

לאחר בחינת טענות הנאשם בנוגע לעבירה של העלבת עובד ציבור - תמחק עבירה זו גם באישום השני.

בכל הנוגע לעבירות תקיפות עובד ציבור - הרי שעובדות האישום מגלוות עבירה הוואיל וס"ר הביטחון עוננים על הגדרת "עובד ציבור", מתוקף תפקידם של ס"ר הביטחון הם פועלים על פי דין ב"גוף המספק שירות לציבור", כשהഫיסיקה בדנ"פ 10987/07 מדינת ישראל נגד ברק כהן-בן ברע"פ 7333/05 חיים להב נגד מדינת ישראל, קבעה מספר שיקולים לצורך קביעת האם עובד תאגיד הינו עובד של גופו בהגדירתו זו.

בנסיבות אלה, מועסקים ס"ר הביטחון בתאגיד שזכה במסגרת מכרז ליתן שירות אבטחה ברוחבי העיר מטעם עיריית הוד השרון ביחד עם המשטרה.

הרציזל העומד בבסיס החוקים הבאים להגן עובדי הציבור מפני פגעה מתקיימים גם במקרה זה הוואיל והס"רים נקרים למקומות אירוע ומלחווים את השוטרת, מסייעים לה לטפל באירוע, המגע שלהם עם הציבור הוא יומיומי, ונובע במישרין מאופי עבודתם.

30.10.12 לעניין עבירות ההפרה הוראה חוקית - מדובר בהפרה, הוואיל ובחלטתו של כב' הש' גדול מיום נרשם כי הנאשם יעבור לקהילה טיפולית "אפיק" במוסד מלכישוע, שם ישנה בתנאי מעצר בית מלא.

בנוסף, מצוין כי בעת חופשה מהמוסד ישנה בתנאי מעצר בית כאמור בהחלטות קודמות, הינו -בבית הורי, וכי שירות המבחן רשאי לפנות בכל עת לבימ"ש ולקבל הוראות.

ה הנאשם עזב את הקהילה ביום **9.12.12** ונסע לבית הורי.

ambilור עם הנהלת הקהילה הבהיר כי הנאשםאמין לא "ברח", הוואיל והודיע למדריכים שעומד לעזוב את המקום, אך לא מדובר ב"חופש" בהתאם להחלטת כב' הש' גדול.

ישנם מטופלים בקהילה שלאחר שעברו מספר שלבים של טיפול רפואי לצאת לחופשה תחת תנאי הקהילה, אולם אין זה מקרה דנן.

ה הנאשם עזב על דעת עצמו, לדבריו הנהלת, לאחר שאמר כי אם לא יאפשרו לו לצאת מהקהילה - יפגע בעצמו, וכיון שאינם יכולים להוכיח מטופלים בניגוד לרצונם- אפשרו לו לצאת.

כל שהחלטת בימ"ש לא הייתה ברורה- הרי שהיא עליו לפנות בבקשת הבירה לבי"ש.

4. דין ומסקנות

לאור הסכמת המאשימה למחיקת **האישום השלישי** מכתב האישום המתוקן בשנית, כמו גם עבירות **העלבת עובד ציבור מהאישום השני בו**, הרי אני נדרשת לטענותיו המקדימות של הנאשם בעניין זה.

בנוגע לתקיפות עובד ציבור

עיוון בכתב האישום המתוקן בשנית, שהוגש ע"י המאשימה ביום **13.12.26.12**, ואשר מאחד את שני הティקим התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם - מעלה כי כלל לא מיוחסת לנאים עבירה של **תקיפות עובד ציבור** בהתאם **לסעיף 382(1) לחוק**.

בחינת כתבי האישום הקודמים מעלה כי עבירה זו יוכסה לו בק בכתב האישום **המקורי** טרם התקנון, והומרה לעבירה **התקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק**.

לאור האמור, אני נדרשת לטענתו של הנאשם בעניין זה.

בנוגע להפרת הוראה חוקית

טענות הצדדים בנוגע לעבירה נשוא האישום הרביעי הינן טענות המציגות **בירור עובדתי** בהליך הוכחות.

טענותיה של המאשימה, כפי שבאות לידי ביטוי בתגובהה לבית המשפט, נסמכות על שיחות שנערכו עם מנהלת הקהילה טיפולית בה שהוא הנאשם, באופן המחייב את עדותה, כמו גם בחינת עדותה בחקירה נגדית, בהתאם לזכותו של הנאשם.

כל שהדברים נוגעים לתנאי שחרורו של הנאשם כפי שמובא בהחלטותיו הקודמות של בימ"ש (כב' הש' גدول) - הרי שעסוקין בהחלטות **במ"ת 12-0-6219 (שלום פתח תקווה)** מיום **10.12.10.9.12, 8.8.12, 9.9.12** ו-**30.10.12**.

בנסיבות אלה מדובר בטענות בדבר **פרשנותה של ה"הוראה החוקית"**, ולא טענות לגבי עצם יציאתו של הנאשם מהקהילה או לקיומו של ההחלטה האמורים - שאין שונות בחלוקת.

עיוון בהחלטותיו של בית המשפט מעלה כי בתחילת הורה על שילובו של הנאשם באשפוזית, ולאחר מכן בקהילה, בהתאם לעמדת המאשימה, וכל עוד לא נקלט- יפעל על פי תנאי השחרור הקיימים, הינו מעצר בית ליל בפיקוח אחד הערבים המפקחים, בין השעות 22:00 ועד 07:00 למחרת, כאשר ביתר שעות היממה רשאי לצאת ממוקם מעצר הבית

בלוויי מפקח (החלטה מיום **8.8.12**).

במה שלאמר, לאור בקשת הנאשם, הוסיף בית המשפט בהחלטתו מיום **10.9.12** את המילים "**מעצר בתנאי המקום**" להחלטה על שחררו.

בחינת בקשתו של הנאשם, בעקבותיה הוחלט כאמור, מעלה כי מדובר בתוספת שהתקבלה לאור פנייתו של ד"ר אמנון מיכאל מנהל עמותת "הדרך", בכתב שצורף לבקשת האמורה, לפיה-

"אנו מבקשים מכובד בית המשפט לקבוע לו (לנאשם- נב) "מעצר בתנאי המקום" (למטרות הטיפול כגון יוצאה לבדיקות רפואיות, ראיונות קליטה בקהילה טיפולית ועוד)"

פרשנות תכליתית של החלטת בית המשפט מלמדת כי מדובר בתוספת שמטרתה לאפשר לנ来宾 לצאת מהקהילה הטיפולית ככל שהדבר מתחייב מההילך הרפואי בקהילה- לצורך בדיקות, ראיונות קליטה וכי"ב.

לאור האמור, הרי שפרשנותו של הנאשם לגבי "**מעצר בתנאי מקום**" כעולה בבקשת - הינה שגואה, הויל וועסקת ביציאה מהקהילה כתוצאה מצורך העולה במסגרת ההילך הרפואי בה בלבד, ולא לחופשה.

יתרה מכך, אף פרשנותו של הנאשם להגדرتה של "חופש" כmobia בהחלטתו העוקבת של בית המשפט, מיום **30.10.12**, בדבר העברתו של הנאשם לקהילה "אפיק" במוסד מלכישוע, אשר לפיה "**בעת חופשה מהמוסד ישאה מעצר בית כאמור בהחלטות קודמות**" (סעיף 2 להחלטה)- הינה שגואה, ככל שטענותה של המאשימה לעניין זה נכונת - ובאופן הנדרש להתרברר.

זאת ועוד: אפיקן בהנחה שה来宾 יצא לחופשה מטעם הקהילה, הרי שעדין מדובר בהפרת הוראותו של בית המשפט, הויל והורה כי על הנאשם לשחות במעצר בית "כמפורט בהחלטות הקודמות", שבנסיבות אלה מורות על שחררו בשעות היום בלוויי מפקח בלבד (כאמור בהחלטה מיום 8.8.12).

לאור האמור, הרי שעל פניו ולכוארה - מגילות עובדותיו של האישום הריבעי - עבירה, וממילא מצריך הדבר בירור עובדתי בכל הנוגע לטענותה של המאשימה לגבי בסייעות עזיבתו של הנאשם את הקהילה.

לאור האמור, הריני דוחה את טענותיו המקדימות של הנאשם, בכפוף להסכמה המאשימה לגבי ביטול אישום שלישי ומחייבת עבירות העלבת עובד ציבור מהאישום השני.

על המזכירות לשלוח ההחלטה לצדדים בפקם ובDAO רשות.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.